

Den Europæiske Unions Tidende

C 247

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

27. september 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2008/C 247/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 236 af 13.9.2008	1
	V Udtalelser	
	RETLIGE PROCEDURER	
	Domstolen	
2008/C 247/02	Sag C-206/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Thüringer Oberlandesgericht (Tyskland) den 19. maj 2008 — Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha) mod Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH	2
2008/C 247/03	Sag C-243/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budaörsi Városi Bíróság (Ungarn) den 2. juni 2008 — Pannon GSM Zrt. mod Erzsébet Sustikné Győrfi	2
2008/C 247/04	Sag C-260/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 18. juni 2008 — HEKO Industrierzeugnisse GmbH mod Bundesfinanzdirektion West	3
2008/C 247/05	Sag C-264/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 19. juni 2008 — Belgische Staat mod Direct Parcel Distribution Belgium	3



Pris:
18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 247/06	Sag C-267/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt (Østrig) den 20. juni 2008 — SPÖ Landesorganisation Kärnten mod Finanzamt Klagenfurt	4
2008/C 247/07	Sag C-294/08: Sag anlagt den 2. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik	5
2008/C 247/08	Sag C-302/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München (Tyskland) den 8. juli 2008 — Zino Davidoff SA mod Bundesfinanzdirektion Südost	6
2008/C 247/09	Sag C-303/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 8. juli 2008 — Metin Bozkurt mod Land Baden-Württemberg	6
2008/C 247/10	Sag C-304/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9. juli 2008 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mod Plus Warenhandels-gesellschaft mbH	6
2008/C 247/11	Sag C-305/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 4. juli 2008 — CoNISMa (Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare) mod Regione Marche	7
2008/C 247/12	Sag C-309/08: Sag anlagt den 11. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen	7
2008/C 247/13	Sag C-310/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Civil Division) (England og Wales) den 11. juli 2008 — London Borough of Harrow mod Nimco Hassan Ibrahim og Secretary of State for the Home Department	8
2008/C 247/14	Sag C-314/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny (Republikken Polen) den 14. juli 2008 — Krzysztof Filipiak mod Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu	8
2008/C 247/15	Sag C-325/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 17. juli 2008 — Olympique lyonnais mod Olivier Bernard og Newcastle UFC	9
2008/C 247/16	Sag C-350/08: Sag anlagt den 29. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Litauen	9
2008/C 247/17	Sag C-356/08: Sag anlagt den 30. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	10
2008/C 247/18	Sag C-357/08: Sag anlagt den 4. august 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	10
2008/C 247/19	Sag C-368/08: Sag anlagt den 8. august 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	11
2008/C 247/20	Sag C-315/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. maj 2008 — A-Punkt Schmuckhandels GmbH mod Claudia Schmidt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Klagenfurt — Østrig)	11
2008/C 247/21	Sag C-476/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. juni 2008 — M.C.O. Congres mod Suxess GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Berlin — Tyskland)	11



Retten i Første Instans

2008/C 247/22	Sag T-475/07 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 18. juni 2008 — Dow AgroSciences m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — direktiv 91/414/EØF — begæring om udsættelse af gennemførelse — formaliteten — manglende uopsættelighed) 12	12
2008/C 247/23	Sag T-195/08 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 15. juli 2008 — Antwerpse Bouwwerken mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — Fællesskabets offentlige udbudsprocedure — afslag på tilbud — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — formaliteten — retlig interesse — fortabelse af en chance — alvorligt og uopretteligt tab foreligger ikke — manglende uopsættelighed) 12	12
2008/C 247/24	Sag T-202/08 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 15. juli 2008 — CLL Centres de langues mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — offentlige aftaler — fællesskabs-udbudsprocedure — afslag på ansøgning om deltagelse — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — manglende <i>fumus boni juris</i> — fortabelse af en mulighed — alvorligt og uopretteligt tab foreligger ikke — ingen uopsættelighed) 12	12
2008/C 247/25	Sag T-266/08 P: Appel iværksat den 9. juli 2008 af Petrus Kerstens til prøvelse af dom afsagt den 8. maj 2008 af Personaleretten i sag F-119/06, Kerstens mod Kommissionen 13	13
2008/C 247/26	Sag T-267/08: Sag anlagt den 9. juli 2008 — Région Nord-Pas-de-Calais mod Kommissionen 13	13
2008/C 247/27	Sag T-268/08: Sag anlagt den 11. juli 2008 — Land Burgenland mod Kommissionen 14	14
2008/C 247/28	Sag T-270/08: Sag anlagt den 8. juli 2008 — Tyskland mod Kommissionen 15	15
2008/C 247/29	Sag T-279/08: Sag anlagt den 17. juli 2008 — Communauté d'Agglomération du Douaisis mod Kommissionen 15	15
2008/C 247/30	Sag T-281/08: Sag anlagt den 15. juli 2008 — Østrig mod Kommissionen 16	16
2008/C 247/31	Sag T-282/08: Sag anlagt den 17. juli 2008 — Grazer Wechselseitige Versicherung mod Kommissionen 16	16
2008/C 247/32	Sag T-285/08: Sag anlagt den 21. juli 2008 — Securvita mod KHIM (Natur-Aktien-Index) 17	17
2008/C 247/33	Sag T-286/08: Sag anlagt den 21. juli 2008 — Fidelio mod KHIM (Hallux) 17	17
2008/C 247/34	Sag T-287/08: Sag anlagt den 25. juli 2008 — Cadila Healthcare mod KHIM — Laboratorios Inibsa (ZYDUS) 17	17
2008/C 247/35	Sag T-288/08: Sag anlagt den 25. juli 2008 — Cadila Healthcare mod KHIM — Novartis (ZYDUS) 18	18
2008/C 247/36	Sag T-289/08: Sag anlagt den 29. juli 2008 — Deutsche BKK mod KHIM (Deutsche BKK) 18	18
2008/C 247/37	Sag T-295/08: Sag anlagt den 23. juli 2008 — CPS Color Group mod KHIM — Fema Farben und Putze (TEMACOLOR) 19	19



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 247/38	Sag T-296/08: Sag anlagt den 28. juli 2008 — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung mod Kommissionen	19
2008/C 247/39	Sag T-297/08: Sag anlagt den 29. juli 2008 — Mepos Electronics mod KHIM (MEPOS)	20
2008/C 247/40	Sag T-298/08: Sag anlagt den 31. juli 2008 — Aldi mod KHIM — Catalana de Telecomunicacions Societat Operadora de Xarxes (ALDI)	20
2008/C 247/41	Sag T-300/08: Sag anlagt den 1. august 2008 — Hoo Hing mod KHIM — Tresplain Investments (Golden Elephant Brand)	21
2008/C 247/42	Sag T-301/08: Sag anlagt den 6. august 2008 — Laura Ashley mod KHIM — Tiziana Bucci (LAURA ASHLEY)	21
2008/C 247/43	Sag T-306/08 P: Appel iværksat den 1. august 2008 af Kurt-Wolfgang Braun-Neumann til prøvelse af kendelse afsagt den 23. maj 2008 af Personaleretten i sag F-79/07, Braun-Neumann mod Parlamentet	22
2008/C 247/44	Sag T-310/08: Sag anlagt den 8. august 2008 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte mod KHIM (executive edition)	22
2008/C 247/45	Sag T-332/08: Sag anlagt den 15. august 2008 — Melli Bank mod Rådet	23
2008/C 247/46	Sag T-254/00 R: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008 — Hôtel Cipriani mod Kommissionen	23
2008/C 247/47	Sag T-102/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. juli 2008 — Cornwell mod Kommissionen	23
2008/C 247/48	Sag T-172/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. juni 2008 — Expasa mod KHIM — Gallardo Blanco (H)	24
2008/C 247/49	Sag T-480/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2008 — SIMSA mod Kommissionen	24
 Retten for EU-Personalesager 		
2008/C 247/50	Sag F-62/08: Sag anlagt den 24. juli 2008 — Sevenier mod Kommissionen	25
2008/C 247/51	Sag F-63/08: Sag anlagt den 18. juli 2008 — Christoph m.fl. mod Kommissionen	25
2008/C 247/52	Sag F-64/08: Sag anlagt den 29. juli 2008 — Nijs mod Revisionsretten	25
2008/C 247/53	Sag F-66/08: Sag anlagt den 25. juli 2008 — De Smedt m.fl. mod Parlamentet	26
2008/C 247/54	Sag F-70/08: Sag anlagt den 6. august 2008 — Ziliene mod Parlamentet	26

Meddelelse til læserne (se omslagets tredje side)



IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

(2008/C 247/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 236 af 13.9.2008

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 223 af 30.8.2008

EUT C 209 af 15.8.2008

EUT C 197 af 2.8.2008

EUT C 183 af 19.7.2008

EUT C 171 af 5.7.2008

EUT C 158 af 21.6.2008

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Thüringer Oberlandesgericht (Tyskland) den 19. maj 2008 — Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha) mod Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH

(Sag C-206/08)

(2008/C 247/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Thüringer Oberlandesgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha)

Sagsøgt: Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal en kontrakt om tjenesteydelser (i dette tilfælde vedrørende vandforsyning og bortskaffelse af spildevand), hvorefter den ordregivende myndighed ikke umiddelbart skal udbetale et vederlag til entreprenøren, men hvorefter entreprenøren erhverver en ret til at opkræve et privatretligt vederlag fra en tredjepart, alene af denne grund anses for en koncessionskontrakt om tjenesteydelser i henhold til artikel 1, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester ⁽¹⁾ til forskel fra en gensidigt bebyrdende tjenesteydelseskontrakt i henhold til direktivets artikel 1, stk. 2, litra a) og d)?
- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares benægtende, foreligger der da ved kontrakter, som beskrevet i det første præjudicielle spørgsmål, en koncessionskontrakt om tjenesteydelser, når den med den omhandlede tjenesteydelse

forbundne driftsrisiko på grund af tjenesteydelsens offentlig-retlige udformning (tilslutnings- og brugspligt, prisberegning ud fra omkostningsdækningsprincippet) fra starten af, altså også hvis den ordregivende myndighed selv skulle præstere tjenesteydelsen, ganske vist er betydeligt begrænset, men entreprenøren fuldt ud, eller i det mindste overvejende, påtager sig denne begrænsede risiko?

- 3) Såfremt det andet præjudicielle spørgsmål også besvares benægtende, skal direktivets artikel 1, stk. 3, litra b), da fortolkes således, at den med præstationen af tjenesteydelsen forbundne driftsrisiko, navnlig afsætningsrisikoen, kvalitativt skal nærme sig den risiko, der sædvanligvis består på et frit marked med flere konkurrerende tjenesteydere?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budaörsi Városi Bíróság (Ungarn) den 2. juni 2008 — Pannon GSM Zrt. mod Erzsébet Sustikné Gyórfi

(Sag C-243/08)

(2008/C 247/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budaörsi Városi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pannon GSM Zrt.

Sagsøgt: Erzsébet Sustikné Gyórfi

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾, hvorefter medlemsstaterne fastsætter, at urimelige kontraktvilkår i en aftale, som en erhvervsdrivende har indgået med en forbruger, i henhold til deres nationale lovgivning ikke binder forbrugeren, fortolkes således, at et urimeligt kontraktvilkår, som den erhvervsdrivende har fastsat, ikke er uden bindende virkning for forbrugeren ipso jure, men alene såfremt forbrugeren ved et herom fremført anbringende har anfægtet dette urimelige kontraktvilkår og har fået medhold?
- 2) Kræver forbrugerbeskyttelsen i direktiv 93/13/EØF, at den nationale ret — uanset hvilken procedure der følges, og om den er kontradiktorisk eller ej — ex officio skal prøve, om den for retten indbragte kontrakt indeholder urimelige vilkår, selv om det ikke er blevet gjort gældende, at kontraktvilkåret er urimeligt, og således ex officio prøver de bestemmelser, den erhvervsdrivende har fastsat, i forbindelse med kontrollen af sin egen kompetence?
- 3) Såfremt andet spørgsmål besvares bekræftende, hvilke kriterier skal den nationale ret da tage i betragtning og foretage en afvejning af i forbindelse med denne kontrol?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 18. juni 2008 — HEKO Industrieerzeugnisse GmbH mod Bundesfinanzdirektion West

(Sag C-260/08)

(2008/C 247/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HEKO Industrieerzeugnisse GmbH

Sagsøgt: Bundesfinanzdirektion West

Præjudicielt spørgsmål

Foreligger der udelukkende en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, der kan begrunde ikke-præferenceoprindelsesstatus for varer i position 7312 i den kombinerede nomenklatur i henhold til artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, såfremt bearbejdningen eller forarbejdningen har medført, at det herved fremkomne produkt skal tariferes i en anden position i den kombinerede nomenklatur?

⁽¹⁾ EFT L 302, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 19. juni 2008 — Belgische Staat mod Direct Parcel Distribution Belgium

(Sag C-264/08)

(2008/C 247/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgische Staat

Sagsøgt: Direct Parcel Distribution Belgium NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den bogføring, der er omhandlet i artikel 221 i EF-toldkodeksen ⁽¹⁾, den bogføring, der er omhandlet i artikel 217, dvs. at afgiftsbeløbet indskrives af toldmyndighederne i regnskabsregistre eller på anden måde?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, hvorledes skal den i EF-toldkodeksens artikel 217 fastsatte forskrift om, at afgiftsbeløbet skal indskrives »i regnskabsregistre eller på anden måde«, fortolkes? Er der dertil knyttet bestemte tekniske eller formmæssige minimumskrav, eller overlader artikel 217 fuldstændigt fastsættelsen af nærmere regler for fremgangsmåden for bogføringen af afgiftsbeløbene til medlemsstaterne, uden at knytte nogen minimumskrav

dertil? Skal der sondres mellem bogføringen og den opføring af afgiftsbeløbet i regnskabet over egne indtægter, som er omhandlet i artikel 6 i forordning nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter ^(?)?

3) Skal EF-toldkodeksens artikel 221, stk. 1, fortolkes således, at en tilkendegivelse fra toldmyndighederne efter en passende fremgangsmåde af afgiftsbeløbet over for debitor kun kan anses for en underretning af debitor om afgiftsbeløbets størrelse, såfremt toldmyndighederne har bogført afgiftsbeløbet, før det bringes til debitorens kendskab? Hvad forstås endvidere ved det i artikel 221, stk. 1, omhandlede begreb »efter en passende fremgangsmåde«?

4) Såfremt tredje spørgsmål besvares bekræftende, kan der så bestå en formodning til fordel for staten for, at bogføringen af afgiftsbeløbet fandt sted før underretningen af debitor om beløbets størrelse? Kan en national domstol endvidere gå ud fra en formodning for, at toldmyndighedernes forklaringer om, at afgiftsbeløbet blev bogført før underretningen af debitor om beløbets størrelse, er sande, eller skal myndighederne for en national domstol systematisk fremlægge skriftligt bevis for bogføringen af afgiftsbeløbet?

5) Skal den i EF-toldkodeksens artikel 221, stk. 1, krævede bogføring af afgiftsbeløbet før underretningen af debitor om beløbets størrelse ske under risiko for ugyldighed eller bortfald af retten til op- eller efteropkrævning af toldskylden? Skal artikel 221, stk. 1, med andre ord forstås således, at såfremt toldmyndighederne har bragt afgiftsbeløbet til debitorens kendskab efter en passende fremgangsmåde, men uden at afgiftsbeløbet er blevet bogført før toldmyndighederne tilkendegivelse, kan afgiftsbeløbet ikke efteropkræves, hvorfor toldmyndighederne for alligevel at kunne opkræve beløbet på ny skal tilkendegive beløbet over for debitor efter en passende fremgangsmåde, efter at afgiftsbeløbet er blevet bogført, for så vidt som dette sker inden for den i EF-toldkodeksens artikel 221 gældende forældelsesfrist?

6) Såfremt femte spørgsmål besvares bekræftende, hvad er så følgerne af, at debitor betaler det afgiftsbeløb, som han er blevet underrettet om, uden at det forudgående er blevet bogført? Skal det anses for en betaling af et beløb erlagt i urigtig formening om skyld, som selskabet kan kræve tilbagebetalt af staten?

⁽¹⁾ EFT 1992 L 302, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 130, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Uafhængiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt (Østrig) den 20. juni 2008 — SPÖ Landesorganisation Kärnten mod Finanzamt Klagenfurt

(Sag C-267/08)

(2008/C 247/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Uafhængiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SPÖ Landesorganisation Kärnten

Sagsøgt: Finanzamt Klagenfurt

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 4, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (herefter »sjette direktiv«) ⁽¹⁾ fortolkes således, at »ekstern reklame«, der foretages af et politisk partis landsorganisation, som er en juridisk person, i form af public relations, oplysningsvirksomhed, gennemførelse af partimøder, levering af reklamemateriale til kredsorganisationerne og organisering og afholdelse af et årligt bal (SPÖ-Ball), anses for økonomisk virksomhed, når der herved opnås indtægter fra den (delvise) viderefakturering af udgifterne ved den »eksterne reklame« til de øvrige partiafdelinger (kredsorganisationer m.m.), som også er juridiske personer, og entreindtægter ved afholdelsen af ballet?

2) Foreligger der også en »økonomisk virksomhed« som omhandlet af artikel 4, stk. 1 og 2, i sjette direktiv, selv om de under første spørgsmål nævnte aktiviteter »reflekterer« på landsorganisationen, og denne derfor også profiterer heraf? Det følger af sagens natur, at også partiet som sådant med disse aktiviteter samtidig propaganderer om ikke principalt, så dog som en uomgængelig følge heraf, for dets politiske mål og ideer.

3) Kan der også tales om »økonomisk virksomhed« som ovenfor nævnt når udgifterne ved den »eksterne reklame« vedvarende med det flerdobbelte overstiger de herved opnåede indtægter ved viderefaktureringen af udgifterne og indtægterne ved afholdelsen af ballet?

4) Foreligger der også »en økonomisk virksomhed«, når viderefaktureringen af udgifterne ikke sker efter umiddelbart klare økonomiske kriterier (f.eks. fordeling af omkostningerne efter anvendelse eller brug) og det reelt tilkommer underorganisationerne selv reelt kan bestemme, om og i hvilket omfang de vil dække landsorganisationens udgifter?

- 5) Foreligger der også »en økonomisk virksomhed«, når faktureringen af reklameydelse til underorganisationerne sker i form af en udgiftsfordeling, hvis størrelse dels afhænger af antallet af den pågældende underorganisations medlemmer dels af antallet af dens valgte parlamentsrepræsentanter?
- 6) Skal ikke-afgiftspligtige ydelser fra det offentlige [som f.eks. partistøtte efter Kärnten Parteienförderungsgesetz] (lov om partistøtte) ved spørgsmålet, om der foreligger en økonomisk virksomhed, ligeledes tages i betragtning som økonomiske fordele?
- 7) Såfremt den såkaldte »ekstern reklame« isoleret betragtet udgør en økonomisk virksomhed som omhandlet af artikel 4, stk. 1 og 2, i sjette direktiv, stilles følgende spørgsmål: Er den omstændighed, at public relations og valgpropaganda udgør politiske partiers hovedvirksomhed og er en omgængelig betingelse for gennemførelse af deres politiske mål og programmer, til hinder for at kvalificere denne virksomhed som »økonomisk virksomhed«?
- 8) Er den af appellanten ydede virksomhed betegnet som »ekstern reklame« af en sådan karakter, at den kan sidestilles med erhvervmæssige reklamebureauers virksomhed som omhandlet af bilag D (punkt 10) i sjette direktiv, eller svarer den efter sit indhold til sådan virksomhed? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende kan omfanget af den udøvede virksomhed henset til den foreliggende indtægts-udgiftsstruktur i det af appelsagen omfattede tidsrum, kvalificeres som »ikke ubetydeligt«?

(¹) EUT L 145, s. 1.

Sag anlagt den 2. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-294/08)

(2008/C 247/07)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Schima og M. Šimerdová, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,
 - idet den for indregistreringen af et importeret køretøj, for hvilket en anden medlemsstat har udfærdiget en typegodkendelse for de tekniske egenskaber, kræver, at køretøjet på tidspunktet for typegodkendelsen opfylder de krav, der var gældende i Den Tjekkiske Republik, og
 - idet den i tilfælde af, at disse betingelser ikke opfyldes, kræver en kontrol af køretøjet, hvorved det prøves, om køretøjet er i overensstemmelse med de tekniske krav, der var gældende for en given kategori af køretøjer i Den Tjekkiske Republik på fremstillingstidspunktet.
- Den tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I tjekkisk lovgivning er betingelserne for indregistrering af brugte personkøretøjer, som er blevet indført til Den Tjekkiske Republik fra en anden medlemsstat, hvor køretøjerne tidligere var indregistreret, fastsat i lov nr. 56/2001 (¹) § 35, stk. 1 og 2, i lov nr. 56/2001 fastsætter betingelserne for indregistrering i Den Tjekkiske Republik af et brugt køretøj, som er blevet indført af en privatperson, og for hvilket en anden medlemsstat har udfærdiget en typegodkendelse.

De tjekkiske myndigheder godkender et sådan køretøjs tekniske egenskaber, såfremt køretøjet, dets systemer, konstruktionsdele eller selvstændige tekniske enheder opfyldte de krav, der var gældende i Den Tjekkiske Republik og fastsat i gennemførelsesbestemmelsen (§ 35, stk. 1, i lov nr. 56/2001) på det tidspunkt, hvor en anden medlemsstat udfærdigede en typegodkendelse for de tekniske egenskaber.

Såfremt køretøjet, dets systemer, konstruktionsdele eller selvstændige tekniske enheder ikke opfyldte de krav, der var gældende i Den Tjekkiske Republik og fastsat i gennemførelsesbestemmelsen på det tidspunkt, hvor en anden medlemsstat udfærdigede en typegodkendelse for de tekniske egenskaber, træffer det kompetente organ afgørelse om typegodkendelsen på grundlag af et teknisk certifikat udstedt af kontrolstationen. Kontrolstationen udsteder et teknisk certifikat, såfremt køretøjet opfylder de tekniske krav, der gælder for en given kategori af køretøjer i Den Tjekkiske Republik på fremstillingstidspunktet (§ 35, stk. 2, i lov nr. 56/2001).

Det fremgår af § 35, stk. 1 og 2, i lov nr. 56/2001, at de tekniske egenskaber af alle brugte køretøjer, for hvilke en anden medlemsstat har udstedt et certifikat vedrørende typegodkendelse for de tekniske egenskaber, atter skal prøves i henhold til tjekkisk ret. Denne tilgang er ifølge Kommissionen i strid med princippet om frie varebevægelser, hvorefter varer, som er markedsført i overensstemmelse med retsfor skrifterne i en medlemsstat, skal have adgang til markedet i de øvrige medlemsstater. Der tages i tjekkisk ret ikke på nogen måde hensyn til teknisk kontrol af disse køretøjer gennemført i en anden medlemsstat, hvilket er i strid med artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 96/96/EF.

På grundlag af ovenstående finder Kommissionen, at tjekkisk ret udgør en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion og er i strid med artikel 28 EF. Denne foranstaltning kan ikke sikre beskyttelsen af menneskers sundhed og liv, miljøet og færdselssikkerheden, og er derfor ikke berettiget i henhold til artikel 30 EF eller EF-Domstolens retspraksis.

(¹) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla) [lov om ibrugtagning af køretøjer på veje og om ændring af lov nr. 168/1999 om ansvarsforsikring for skade forvoldt ved brug af køretøj og om ændring af visse tilknyttede love (lov om ansvarsforsikring ved brug af køretøj)], som ændret ved lov nr. 307/1999.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München (Tyskland) den 8. juli 2008 — Zino Davidoff SA mod Bundesfinanzdirektion Südost

(Sag C-302/08)

(2008/C 247/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zino Davidoff SA

Sagsøgt: Bundesfinanzdirektion Südost

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder (¹), på grund af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Madrid-protokollen fortolkes således, at bestemmelsen også omfatter international registrering af varemærker som omhandlet i artikel 146 ff. i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1992/2003 af 27. oktober 2003, uanset anvendelsen af begrebet »EF-varemærke«?

(¹) EUT L 196, s. 7.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 8. juli 2008 — Metin Bozkurt mod Land Baden-Württemberg

(Sag C-303/08)

(2008/C 247/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Metin Bozkurt

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Procesdeltager: Det offentlige repræsentant ved Bundesverwaltungsgericht

Præjudicielle spørgsmål

1) Vedbliver en ægtemand til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat, i medfør af artikel 7, stk. 1, andet led, i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 også at beholde den som familiemedlem erhvervede ret til beskæftigelse og ret til ophold efter skilsmisse fra ægtefællen?

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

2) Foreligger der omstændigheder, der udgør misbrug, ved påberåbelse af artikel 7, stk. 1, andet led, i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 med hensyn til den ret til ophold, der er afledt fra den tidligere hustru, når den tyrkiske statsborger efter opnåelse af retsstillingen har begået voldtægt og legemsbeskadigelse over for hustruen og er straffet for denne gerning med en toårig frihedsstraf?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9. juli 2008 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mod Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

(Sag C-304/08)

(2008/C 247/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Sagsøgt: Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en handelspraksis, hvorved forbrugerens deltagelse i en salg fremmende konkurrence eller et salg fremmende spil gøres betinget af erhvervelse af en vare eller modtagelse af en tjenesteydelse, som udgangspunkt er ulovlig, uafhængigt af om reklameforanstaltningen i det konkrete tilfælde skader forbrugerinteresser?

⁽¹⁾ EFT L 149, s. 22.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 4. juli 2008 — CoNISMa (Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare) mod Regione Marche

(Sag C-305/08)

(2008/C 247/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CoNISMa (Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare)

Sagsøgt: Regione Marche

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal bestemmelserne i direktiv 2004/18 ⁽¹⁾ — om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — som angivet i afsnit 1 fortolkes således, at et konsortium bestående af udelukkende italienske universiteter og statslige myndigheder

i de i afsnit 8 nævnte former ikke må deltage i et udbud af tjenesteydelser som geofysiske prøveudtagninger og prøveudtagninger til havs?

2) Er bestemmelserne i den italienske lovgivning, nemlig artikel 3, stk. 22 og 19, og artikel 34 i kodeksen om offentlige aftaler, jf. lovdekret nr. 163/2006, hvorefter henholdsvis »begrebet »økonomisk aktør« omfatter entreprenører, leverandører og tjenesteydere eller en sammenslutning eller konsortium af disse« og »begreberne »entreprenør«, »leverandør« og »tjenesteyder« omfatter en fysisk eller juridisk person eller en enhed, der ikke er en juridisk person, herunder Gruppo europeo di interesse economico (GEIE) oprettet i henhold til lovdekret nr. 240 af 23. juli 1991, som »på markedet tilbyder« henholdsvis udførelsen af bygge- eller anlægsarbejder, levering af varer og leveringen af tjenesteydelser«, i strid med direktiv 2004/18, hvis lovgivningen fortolkes således, at deltagelsen i udbud begrænses til professionelle leverandører af disse aktiviteter, hvorved organer med andre forudgående formål end fortjeneste, nemlig forskning, udelukkes?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Sag anlagt den 11. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-309/08)

(2008/C 247/12)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Nijenhuis og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽¹⁾, idet den ikke har foretaget en korrekt gennemførelse af direktivet, særligt hvad angår artikel 3, stk. 2 og 3, angående kravet om de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed samt den upartiske og transparente udøvelse af deres beføjelser.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Polen har ikke foretaget en reel adskillelse mellem myndighedernes tilsynsfunktion og aktiviteter, der er knyttet til ejerskab eller kontrol.

Den polske stat ejer betydelige aktieposter i et stort antal teleselskaber. Samtidigt indsættes de nationale tilsynsmyndigheder i Polen af premierministeren, der til enhver tid kan afsætte de pågældende efter forgodtbefindende uden begrundelse, og hertil kommer, at skatteministeren og ministeren for infrastruktur også er helt uafhængig af tilsynsmyndighederne.

Da der hverken findes forskrifter, der fastlægger de nationale tilsynsmyndigheders embedsperiode, eller en udtømmende liste med betingelser for, at de kan afsættes, er disse myndigheder i høj grad afhængig af premierministeren, og dermed er det ikke sikret, at de markedsaktører, som staten ejer aktier i, bliver behandlet på nøjagtig samme måde som de øvrige aktører.

(¹) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Civil Division) (England og Wales) den 11. juli 2008 — London Borough of Harrow mod Nimco Hassan Ibrahim og Secretary of State for the Home Department

(Sag C-310/08)

(2008/C 247/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: London Borough of Harrow

Sagsøgt: Nimco Hassan Ibrahim og Secretary of State for the Home Department

Præjudicielle spørgsmål

Under omstændigheder hvor i) en tredjelandstatsborger, som er ægtefælle til en unionsborger og hendes børn, som er unionsborgere, ledsager en unionsborger, som ankom til Det Forenede Kongerige, ii) unionsborgeren opholdt sig i Det Forenede Kongerige som arbejdstager, iii) unionsborgeren derefter ophørte med at være arbejdstager og efterfølgende udrejste fra Det Forenede Kongerige, iv) unionsborgeren, tredjelandstatsborgeren, som er ægtefælle til unionsborgeren og hendes børn ikke er selvforsør-

gende og er afhængige af social bistand i Det Forenede Kongerige, v) og børnene begyndte at følge undervisning i Det Forenede Kongerige kort efter deres ankomst, mens unionsborgeren var arbejdstager:

1) har ægtefællen og børnene kun opholdsret i Det Forenede Kongerige, hvis de opfylder betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38 af 29. april 2004 (¹)?

eller

2) i) kan en sådan opholdsret udledes af artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 (²), således som forordningen er blevet fortolket af Domstolen, uden at det kræves, at betingelserne, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38 af 29. april 2004 er opfyldt,

og

ii) er det i givet fald et krav, at de råder over tilstrækkelige midler, således at det forventede ophold ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, og at de er omfattet af en sygeforsikring, der dækker samtlige risici i værtsmedlemsstaten?

3) hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, er situationen da en anden under omstændigheder som i den foreliggende sag, hvor børnene begyndte at følge undervisning, og unionsborgeren ophørte med at arbejde før den dato, hvor Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38 af 29. april 2004 skulle være gennemført af medlemsstaterne?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF. EUT 158, s. 77.

(²) Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15.10.1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet. EFT 1968 II, s. 467.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny (Republikken Polen) den 14. juli 2008 — Krzysztof Filipiak mod Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Sag C-314/08)

(2008/C 247/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Krzysztof Filipiak

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 43, stk. 1 og 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at de er til hinder for de nationale polske forskrifter i artikel 26, stk. 1, nr. 2, i lov af 26. juli 1991 om indkomstskat (ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych [...]), hvorefter retten til at foretage fradrag for bidrag til en obligatorisk social sikringsordning i beregningsgrundlaget for indkomstskatten er begrænset til bidrag, som er betalt i henhold til forskrifter i national ret, og i artikel 27b, stk. 1, i lov af 26. juli 1991 om indkomstskat, hvorefter retten til at foretage fradrag for bidrag til en obligatorisk sygesikringsordning i indkomstskatten er begrænset til bidrag, som er betalt i henhold til forskrifter i national ret, i en situation, hvor en polsk statsborger, som er ubegrænset skattepligtig i Polen, af indtægter, som beskattes i Polen, har betalt bidrag til den obligatoriske social- og sygesikring i en anden medlemsstat på grund af erhvervsmæssig virksomhed dér, og disse beløb hverken er blevet fradraget i indkomsten eller i skatten i denne anden medlemsstat i Den Europæiske Union?
- 2) Skal princippet om fællesskabsrettens forrang og bestemmelserne i artikel 10 og artikel 43, stk. 1 og 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at de går forud for de nationale forskrifter i artikel 91, stk. 2 og 3, og artikel 190, stk. 1 og 3, i Republikken Polens forfatning (Dz. U. [Dziennik Ustaw, Republikken Polens officielle tidende] 1997, nr. 14, pos. 176, med senere ændringer), for så vidt som det på grundlag af disse forskrifter er blevet besluttet, at en dom fra forfatningsdomstolen først får retskraft på et senere tidspunkt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 17. juli 2008 — Olympique lyonnais mod Olivier Bernard og Newcastle UFC

(Sag C-325/08)

(2008/C 247/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Olympique lyonnais

Sagsøgte: Olivier Bernard og Newcastle UFC

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed, som er fastsat i [EF-traktatens artikel 39], til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en »espoir-« spiller, der ved udløbet af sin uddannelsesperiode indgår en kontrakt som professionel med en klub i en anden EU-medlemsstat, risikerer at blive idømt en erstatningspligt?
- 2) Udgør behovet for at fremme rekrutteringen og uddannelsen af unge professionelle spillere i bekræftende fald et legitimt formål eller et hensyn af almen interesse, som kan begrunde en sådan begrænsning?

Sag anlagt den 29. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Litauen

(Sag C-350/08)

(2008/C 247/16)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Steiblytės og M. Šimerdovos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Litauen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Litauen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, og bilag I, del II, nr. 4, til direktiv 2001/83/EF⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2003/63/EF⁽²⁾, artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2309/93⁽³⁾ og artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 726/2004⁽⁴⁾, idet den har opretholdt en national tilladelse til markedsføring af lægemidlet »Grasalva«.
- Republikken Litauen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- i) I henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF skal Republikken Litauen prøve, om markedsføringstilladelser udstedt inden tiltrædelsen opfylder kravene i den på tiltrædelsestidspunktet gældende fællesskabslovgivning om lægemidler og fra den 1. maj 2004 sikre, at der kun markedsføres lægemidler, hvis tilladelse opfylder disse krav.
- ii) Lægemidlet »Grasalva« er ikke opført i bilag IX, tillæg A, til tiltrædelsesakten af 2003, og derfor finder overgangsbestemmelserne ikke anvendelse på dette lægemiddel, som fra den 1. maj 2004 kun måtte markedsføres, såfremt det opfyldte alle gældende krav i fællesskabslovgivningen for tilsvarende

biologiske lægemidler med hensyn til kvalitet, sikkerhed og virkningen, navnlig bestemmelserne i bilag I, del II, nr. 4, til direktiv 2001/83/EF, som ændret ved direktiv 2003/63/EF.

- iii) De kompetente institutioner i Republikken Litauen har selv fastslået, at dokumenterne vedrørende lægemidlet »Grasalva« ikke indeholder oplysninger om før-kliniske og kliniske forsøg anført i overensstemmelse med bilag I, del II, nr. 4, til direktiv 2001/83/EF, som ændret ved direktiv 2003/63/EF, eller om at lægemidlet »Grasalva« opfylder de krav til sikkerhed og virkning, som finder anvendelse på tilsvarende biologiske lægemidler.
- iv) Den nationale tilladelse til markedsføring af lægemidlet »Grasalva« opfylder ikke kravene i bilag I, del II, nr. 4, til direktiv 2001/83/EF, som ændret ved direktiv 2003/63/EF, med den følge, at dette lægemiddel fra tiltrædelsen kun kunne markedsføres, hvis markedsføringstilladelsen var blevet udstedt centralt i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2309/1993 (anvendt indtil 20.11.2005) eller artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 726/2004 (anvendes fra 21.11.2005).

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67).
- (²) Kommissionens direktiv 2003/63/EF af 25.6.2003 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EUT L 159, s. 46).
- (³) Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93 af 22.7.1993 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk agentur for lægemiddelvurdering (EFT L 214, s. 1).
- (⁴) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136, s. 1).

Sag anlagt den 30. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-356/08)

(2008/C 247/17)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og A. Böhlke, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF, 49 EF og 56 EF med en forpligtelse, hvorefter enhver læge, der etablerer sig i Oberösterreich, skal oprette en bankkonto i Oberösterreichischer Landesbank, hvorpå honorarerne for de leverede ydelser fra sygekassen skal indbetales.
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Oprettelse af en tvunget konto, hvorpå tilmed samtlige ydelser fra sygekassen skal indbetales, er uforholdsmæssig i forhold til at sikre en regelmæssig beregning og opkrævning af de bidragsydelse, som en læge, der er etableret i Oberösterreich, skal indbetale til lægeforeningen. Den omtvistede bestemmelse udgør derfor ubegrundede begrænsninger for tre af de ved traktaten sikrede grundlæggende frihedsrettigheder, dvs. for etableringsfriheden for læger og banker, der er etableret i andre medlemsstater, for disse bankers ret til fri udveksling af tjenesteydelser samt for de frie kapitalbevægelser.

Sag anlagt den 4. august 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-357/08)

(2008/C 247/18)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Zavvos, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (¹), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2005/14/EF udløb den 11. juni 2007.

(¹) EUT L 149 af 11.6.2005, s. 14.

Sag anlagt den 8. august 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-368/08)

(2008/C 247/19)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og I. Dimitriou)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (¹), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2004/35/EF udløb den 30. april 2007.

(¹) EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. maj 2008 — A-Punkt Schmuckhandels GmbH mod Claudia Schmidt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Klagenfurt — Østrig)

(Sag C-315/07) (¹)

(2008/C 247/20)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 269 af 10.11.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. juni 2008 — M.C.O. Congres mod Suxess GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-476/07) (¹)

(2008/C 247/21)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 18. juni 2008 — Dow AgroSciences m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-475/07 R)

(Særlige rettergangsformer — direktiv 91/414/EØF — begæring om udsættelse af gennemførelse — formaliteten — manglende uopsættelighed)

(2008/C 247/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Hertfordshire, Det Forenede Kongerige), Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, Indiana, De Forenede Stater), Dow AgroSciences (Mougins, Frankrig), Dow AgroSciences Export (Mougins), Dow AgroSciences BV (Hoek, Nederlandene), Dow AgroSciences Hungary kft (Budapest, Ungarn), Dow AgroSciences Italia Srl (Milano, Italien), Dow AgroSciences Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polen), Dow AgroSciences Iberica, SA (Madrid, Spanien), Dow AgroSciences s.r.o. (Prag, Den Tjekkiske Republik), Dow AgroSciences Danmark A/S (Kongens Lyngby, Danmark), Dow AgroSciences GmbH (München, Tyskland), Dintec Agroquímica — Produtos Químicos, Lda (Funchal, Madeira, Portugal), og Finchimica SpA (Brescia, Italien) (ved advokats C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Doherty og L. Parpala, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelse af Kommissionens beslutning 2007/629/EF af 20. september 2007 om afvisning af at optage trifluralin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof (EUT L 255, s. 42), indtil der afsiges dom i hovedsagen.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 15. juli 2008 — Antwerpse Bouwwerken mod Kommissionen

(Sag T-195/08 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — Fællesskabets offentlige udbudsprocedure — afslag på tilbud — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — formaliteten — retlig interesse — fortabelse af en chance — alvorligt og uopretteligt tab foreligger ikke — manglende uopsættelighed)

(2008/C 247/23)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Antwerpse Bouwwerken NV (Anvers, Belgien) (ved advokats J. Verbist og D. de Keuster)

Sagsøgt: Kommissionen (ved E. Manhaeve, som befuldmægtiget, bistået af M. Gelders)

Sagens genstand

Begæring om anordning af foreløbige forholdsregler fremsat inden for rammerne af en offentlig udbudsprocedure iværksat af Kommissionen med henblik på opførelse af en bygning.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 15. juli 2008 — CLL Centres de langues mod Kommissionen

(Sag T-202/08 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige aftaler — fællesskabsudbudsprocedure — afslag på ansøgning om deltagelse — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — manglende fumus boni juris — fortabelse af en mulighed — alvorligt og uopretteligt tab foreligger ikke — ingen uopsættelighed)

(2008/C 247/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Centre de langues à Louvain-la-Neuve et -en-Woluwe (CLL Centres de langues) (Louvain-la-Neuve, Belgien) (ved advokats F. Tulkens og V. Ost)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Bambara og E. Manhaeve, som befuldmægtigede, bistået af avocat P. Wytinck)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler med krav om i det væsentlige at give Centre de langues à Louvain-la-Neuve et -en-Woluwe (CLL Centres de langues) adgang til at deltage i udbuddet ADMIN/D1/PR/2008/004 vedrørende aftalen »Sproglig uddannelse til personalet ved den Europæiske Unions (EU) institutioner, organer og agenturer i Bruxelles«, og at gennemførelsen af Kommissionens udelukkelsesbeslutning udsættes, indtil Retten har afsagt dom i sagen med påstand om annullation af den pågældende beslutning

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Appel iværksat den 9. juli 2008 af Petrus Kerstens til prøvelse af dom afsagt den 8. maj 2008 af Personaleretten i sag F-119/06, Kerstens mod Kommissionen

(Sag T-266/08 P)

(2008/C 247/25)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Petrus Kerstens (Overijse, Belgien) (ved avocat C. Mourato)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Sagen hjemvises til Personaleretten til fornyet behandling.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af Personalerettens dom af 8. maj 2008 i sag F-119/06, Kerstens mod Kommissionen, hvorved Personaleretten forkastede appellantens søgsmål, hvorunder han havde nedlagt påstand om dels annullation af den af Styrelseskomitéen for Forvaltnings- og Lønudbetalingskontoret truffene afgørelse af 8. december 2005

om ændring af kontorets organigram, idet denne afgørelse har haft til formål at omlacere sagsøgeren, som på dette tidspunkt var chef for enheden »Ressourcer«, til undersøgelses- og analysearbejde, dels en påstand om erstatning for den skade, han angiveligt har lidt.

Til støtte for sin appel har appellanten fremsat et anbringende vedrørende forvanskning af de faktiske omstændigheder og af beviserne, ligesom han har gjort gældende, at Personaleretten har begået en retlig fejl ved anvendelsen af tjenstemandsvedtægtens artikel 7 og af vedtægtens bestemmelser om disciplinære sanktioner og magtfordrejning, for så vidt som Personaleretten konkluderede, at der ikke foreligger en tilsidesættelse af artikel 7 på grundlag af urigtige faktiske omstændigheder.

Appellanten har desuden gjort gældende, at Personaleretten ikke har begrundet den appellerede dom i tilstrækkelig grad med hensyn til den vurdering af tjenestens interesser, som Forvaltnings- og Lønudbetalingskontoret foretog, og med hensyn til oprettelsen af en yderligere afdeling for undersøgelses- og analysearbejde henset til den kroniske mangel på personale i kontoret.

Appellanten er for det tredje af den opfattelse, at hans ret til forsvar er blevet tilsidesat, for så vidt som Personaleretten har støttet flere antagelser på appellantens karriereudviklingsrapport for perioden 1. januar til 31. december 2006, der først blev fremlagt af Kommissionen under retsmødet, uden at appellanten havde lejlighed til at give sin opfattelse af disse antagelser til kende.

Sag anlagt den 9. juli 2008 — Région Nord-Pas-de-Calais mod Kommissionen

(Sag T-267/08)

(2008/C 247/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Région Nord-Pas-de-Calais (ved avocats M. Cliquennois og F. Cavedon)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning K(2008) 1089 endelig udg. af 2. april 2008 om statsstøtte nr. C 38/2007 (ex NN 45/2007) ydet af Frankrig til Arbel Fauvet Rail SA annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning K(2008) 1089 endelig udg. af 2. april 2008, hvorved Kommissionen erklærede den statsstøtte, som er blevet ydet af sagsøgeren og Communauté d'agglomération du Douaisis (sammenslutning af bysamfund i Douaisis) til Arbel Fauvet Rail SA i form af tilbagebetalingspligtige forskud med en årlig rentesats på 4,08 % svarende til den på ydelsestidspunktet gældende fællesskabsrentesats, for uforenelig med fællesmarkedet. Det var Kommissionens opfattelse, at det under hensyn til Arbel Fauvet Rail SA's økonomiske situation ikke ville have været muligt for selskabet at skaffe midler på så gunstige vilkår på finansmarkedet.

Sagsøgeren gør indledningsvis gældende, at Kommissionen foretog et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte sin begrundelsespligt, for så vidt som den lagde til grund, at midlerne delvis hidrørte fra kommunerne i Communauté d'agglomération du Douaisis, uden at tage de særlige retlige forhold i betragtning, der gør sig gældende for sammenslutningen, der er et offentligt organ for samarbejde mellem kommuner, der nyder forvaltnings- og budgetmæssig uafhængighed i forhold til medlemskommunerne. Sagsøgeren er af den opfattelse, at den ydede støtte følgelig ikke kan anses at hidrøre fra staten.

Herefter gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen foretog urigtige skøn, idet den i) kvalificerede Arbel Fauvet Rail SA som en virksomhed i vanskeligheder, ii) lagde til grund, at Arbel Fauvet Rail SA ikke ville have kunnet opnå den anvendte rentesats på sædvanlige markedsvilkår.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen ikke har gennemgået sagsakterne med den fornødne omhu, for så vidt som den hverken fastsatte det støttebeløb, der skulle tilbage-søges, eller støttens værdi, samt idet den ikke har angivet noget forhold, der kan begrunde en forhøjelse af den sats, der skal anvendes på tilbagebetalingspligtige forskud, som følge af en særlig risikosituation i forhold til Arbel Fauvet Rail SA.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at der er sket tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet, idet sagsøgeren ikke blev hørt i forbindelse med den administrative procedure.

Sag anlagt den 11. juli 2008 — Land Burgenland mod Kommissionen

(Sag T-268/08)

(2008/C 247/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Land Burgenland (ved Rechtsanwältin U. Soltész og C. Herbst)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2008) 1625 endelig udg. af 30. april 2008 (nr. C 56/2006, ex NN 77/2006 — Privatisering af Bank Burgenland) annulleres i sin helhed i henhold til artikel 231, stk. 1, EF.
- Kommissionen tilpligtes i henhold til artikel 87, stk. 1, i Rettens procesreglement at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2008) 1625 endelig udg. af 30. april 2008, hvorved Kommissionen har fastslået, at den statsstøtte, som Østrig under tilsidesættelse af artikel 88, stk. 3, EF har ydet forsikringsselskabet Grazer Wechselseitige Versicherung AG og GW Beteiligungserwerbs- und -verwaltungs-GmbH i forbindelse med privatiseringen af HYPO Bank Burgenland AG, er uforenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har gjort følgende anbringender gældende til støtte for søgsmålet:

- Kommissionen har anvendt artikel 87, stk. 1, EF urigtigt ved fastsættelsen af markedsprisen, eftersom der ikke består en pligt til at gennemføre en udbudsprocedure.
- Kommissionen har anvendt artikel 87, stk. 1, EF urigtigt, idet den hidtidige kommissionspraksis er tilsidesat.
- Kommissionen har anvendt artikel 87, stk. 1, EF urigtigt, eftersom en privat overdrager også skulle have truffet en afgørelse indeholdende en negativ prognose om det østrigske Finansmarkedstilsyns afgørelse vedrørende den bydende med det højeste bud.
- Kommissionen har anvendt artikel 87, stk. 1, EF urigtigt, eftersom sagsøgeren var berettiget til at tage hensyn til hæftelsen for visse af den privatiserede banks forpligtelser ved afgørelsen om at acceptere det valgte bud.
- Kommissionen har anvendt princippet om den private sælger forkert ved prøvelsen af, hvilken betydning hæftelsen havde for salgsafgørelsen.
- Kommissionen har anvendt artikel 87, stk. 1, EF urigtigt, ved at anvende de bevisbyreregler og dokumentationskrav, der gælder i en udbudsprocedure, ukorrekt.
- Kommissionen har anvendt artikel 87, stk. 1, EF urigtigt, eftersom tilbuddet fra den bydende med det højeste bud ikke kan danne grundlag for fastlæggelsen af markedsværdien.

- Kommissionen har anlagt en urigtig bedømmelse af den økonomiske værdi af den privatiserede banks udstedelser, samt
- Kommissionen har anvendt artikel 87, stk. 1, EF urigtigt i forbindelse med konstateringen af, at der foreligger et element af støtte.

Sag anlagt den 8. juli 2008 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-270/08)

(2008/C 247/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma bistået af Rechtsanwalt C. von Donat)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2008) 1615 endelig udg. af 29. april 2008 om nedsættelse af den støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til et operationelt program i Mål 1-regionen Berlin (øst) i Forbundsrepublikken Tyskland (1994-1999), der blev tildelt ved Kommissionens beslutning K(94) 1973 af 5. august 1994, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved den anfægtede beslutning nedsat den økonomiske støtte fra EFRU til det operationelle program i Mål 1-regionen Land Berlin i Forbundsrepublikken Tyskland (1994-1999).

Sagsøgeren gør til støtte for søgsålet for det første gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig bedømmelse af sagens faktiske forhold. Sagsøgeren anfægter navnlig, at Kommissionen har fejlbedømt enkelte kontrolresultater og urimeligt har antaget, at der foreligger systematiske fejl ved administrationen og kontrollen.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at der ikke er hjemmel til at anvende faste og ekstrapolerede finansielle korrektioner på det operationelle program for programperioden 1994-1999, da der ikke fandtes regler for denne periode, der var sammenlignelige med artikel 39 i forordning (EF) nr. 1260/99⁽¹⁾. Endvidere udgør hverken bestemmelserne i artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88⁽²⁾, eller Kommissionens interne retningslinier af 15. oktober 1997 om finansielle nettokorrektioner i forbindelse med anvendelse af artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 eller princippet om forsvarlig økonomisk forvalt-

ning ved gennemførelse af budgettet i artikel 274 EF en tilstrækkelig præcis hjemmel. Der findes ifølge sagsøgeren heller ikke en passende, mangeårig og almindeligt anerkendt forvaltningspraksis.

Derudover gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede beslutning tilsidesætter artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88, da der ikke foreligger uregelmæssigheder i denne forskrifts forstand. Sagsøgeren gør i den forbindelse yderligere gældende, at uanset om forudsætningerne for en nedsættelse i artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88 måtte være opfyldte, burde Kommissionen have udnyttet sin skønsbeføjelse og foretaget en afvejning af, om nedsættelsen er forholdsmæssig.

Sagsøgeren gør subsidiært gældende, at de faste korrektioner er uforholdsmæssige, og at Kommissionen har foretaget ekstrapolationen på et utilstrækkeligt faktisk grundlag.

Sagsøgeren anfægter endvidere, at Kommissionen har tilsidesat sin pligt til at angive en tilstrækkelig begrundelse for den anfægtede beslutning.

Sagsøgeren gør endelig gældende, at Kommissionen har tilsidesat partnerskabsprincippet, da den til trods for, at dens finansinspektører har foretaget adskillige kontroller i programperioden 1994-1999, på intet tidspunkt har overvejet økonomiske konsekvenser på grund af svaghederne i systemet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21.6.1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT L 161, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

Sag anlagt den 17. juli 2008 — Communauté d'Agglomération du Douaisis mod Kommissionen

(Sag T-279/08)

(2008/C 247/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Communauté d'Agglomération du Douaisis (ved avocat M.-Y. Benjamin)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning C 38/2007 af 2. april 2008 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning K(2008) 1089 endelig udg. af 2. april 2008, hvorved Kommissionen erklærede den statsstøtte, som er blevet ydet af sagsøgeren og Région Nord-Pas-de-Calais til Arbel Fauvet Rail SA i form af tilbagebetalingspligtige forskud med en årlig rentesats på 4,08 % svarende til den på ydelsestidspunktet gældende fællesskabsrentesats, for uforenelig med fællesmarkedet. Det var Kommissionens opfattelse, at det under hensyn til Arbel Fauvet Rail SA's økonomiske situation ikke ville have været muligt for selskabet at skaffe midler på så gunstige vilkår på finansmarkedet.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er gjort gældende i sag T-267/08, Région Nord-Pas-de-Calais mod Kommissionen.

Sag anlagt den 15. juli 2008 — Østrig mod Kommissionen

(Sag T-281/08)

(2008/C 247/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2008) 1625 endelig udg. af 30. april 2008 om Østrigs statsstøtte nr. C 56/2006, ex NN 77/2006 til privatiseringen af Bank Burgenland annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2008) 1625 endelig udg. af 30. april 2008, hvorved Kommissionen har fastslået, at den statsstøtte, som Østrig under tilsidesættelse af artikel 88, stk. 3, EF har ydet forsikringselskabet Grazer Wechselseitige Versicherung AG og GW Beteiligungserwerbs- und -verwaltungs-GmbH i forbindelse med privatiseringen af HYPO Bank Burgenland AG, er uforenelig med fællesmarkedet.

For så vidt angår anbringender til støtte for søgsmålet henvises til anbringenderne fremsat i sagen T-268/08, Land Burgenland mod Kommissionen.

Sag anlagt den 17. juli 2008 — Grazer Wechselseitige Versicherung mod Kommissionen

(Sag T-282/08)

(2008/C 247/31)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Grazer Wechselseitige Versicherung AG (Graz, Østrig) (ved Rechtsanwalt H. Wollmann)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2008) 1625 endelig udg. af 30. april 2008 (nr. C 56/2006, ex NN 77/2006 — Privatisering af Bank Burgenland) annulleres i sin helhed i henhold til artikel 231, stk. 1, EF.
- Kommissionen tilpligtes i henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2008) 1625 endelig udg. af 30. april 2008, hvorved Kommissionen har fastslået, at den statsstøtte, som Østrig under tilsidesættelse af artikel 88, stk. 3, EF har ydet forsikringselskabet Grazer Wechselseitige Versicherung AG og GW Beteiligungserwerbs- und -verwaltungs-GmbH i forbindelse med privatiseringen af HYPO Bank Burgenland AG, er uforenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet for det første gjort gældende, at Kommissionen på flere punkter har anvendt artikel 87, stk. 1, EF urigtigt. I den forbindelse har sagsøgeren særligt anført, at der er talrige indikationer for, at den privatiserede banks markedsværdi på salgstidspunktet lå klart under den købspris, som sagsøgeren tilbød, hvorfor sagsøgeren ikke blev begunstiget ved salget.

Derudover anfægter sagsøgeren, at Kommissionen har anvendt princippet om den private sælger forkert. Sagsøgeren har i den forbindelse anført, at Kommissionens opfattelse, ifølge hvilken der med urette blev taget hensyn til Land Burgenlands hæftelse for visse af den privatiserede banks forpligtelser i forbindelse med accepten af det valgte bud, er ukorrekt. Sagsøgeren gør i denne sammenhæng endvidere gældende, at Kommissionen ikke har taget udgangspunkt i idealbilledet af en virkelig markedsøkonomisk investor, men derimod i fiktionen af en køber med uindskrænket risikovilje.

Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen ikke har godtgjort, at sagsøgerens bud efter gennemførelsen af alle nødvendige tilpasninger var nominelt dårligere end den konkurrerende bydendes bud.

Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har undladt at undersøge, om støtten — under forudsætning af, at der foreligger støtte — er forenelig med fællesmarkedet i lyset af artikel 87, stk. 3, litra c), EF.

Sagsøgeren har endelig anført, at den anfægtede beslutning er behæftet med en række begrundelsesmangler.

**Sag anlagt den 21. juli 2008 — Securvita mod KHIM
(Natur-Aktien-Index)**

(Sag T-285/08)

(2008/C 247/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH (Hamburg, Tyskland) (ved Rechtsanwalt M. van Eendenburg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 26. maj 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 525/2007-4) ændres således, at det bestemmes, at ordmærket »Natur-Aktien-Index« registreres som EF-varemærke ved Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Natur-Aktien-Index« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 36 og 42 (ansøgning nr. 4 861 175).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke ikke mangler særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 21. juli 2008 — Fidelio mod KHIM (Hallux)

(Sag T-286/08)

(2008/C 247/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fidelio KG (Linz, Østrig) (ved Rechtsanwalt M. Gail)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 21. maj 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 632/2007-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Hallux« for varer i klasse 10, 18 og 25 (ansøgning nr. 5 245 147).

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på registrering.

Appellkammerets afgørelse: Klagen delvis imødekommet.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da der med hensyn til varerne »ortopædiske artikler« og »skotøj« ikke foreligger nogen absolutte registreringshindringer i forhold til det ansøgte varemærke.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 25. juli 2008 — Cadila Healthcare mod KHIM — Laboratorios Inibsa (ZYDUS)

(Sag T-287/08)

(2008/C 247/34)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Cadila Healthcare Ltd (Ahmedabad, Indien) (ved lawyers S. Bailey, A. Juaristi og F. Potin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Laboratorios Inibsa, SA (Llissa de Vall, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. maj 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1322/2007-2 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, inklusive de omkostninger, der er pådraget i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Cadila Healthcare Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: ordmærket »ZYDUS« for varer i klasse 3, 5 og 10 — ansøgning nr. 3 277 662

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Laboratorios Inibsa, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: den spanske varemærkeansøgning nr. 2 360 938 om varemærket »CIBUS« for varer i klasse 5; den spanske varemærkeansøgning nr. 2 360 939 om varemærket »CIBUS« for varer i klasse 3

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i forhold til alle de omtvistede varer.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Appelkammeret fandt fejlagtigt, at Indsigelsesafdelingen havde begrundet sin afgørelse, og at artikel 73 i Rådets forordning nr. 40/94 derfor ikke var tilsidesat. Appelkammeret fandt fejlagtigt, at der var risiko for forveksling mellem det ældre varemærke og det ansøgte varemærke, hvilket var en tilsidesættelse af almindelige varemærkeretlige principper og navnlig af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94.

Sag anlagt den 25. juli 2008 — Cadila Healthcare mod KHIM — Novartis (ZYDUS)

(Sag T-288/08)

(2008/C 247/35)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Cadila Healthcare Ltd (Ahmedabad, Indien) (ved lawyers S. Bailey, A. Juaristi og F. Potin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Novartis AG (Basel, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 7. maj 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1092/2007-2 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Cadila Healthcare

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ZYDUS« for varer i klasse 3, 5 og 10 — ansøgning nr. 3 277 662

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Novartis AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistreringen nr. 2 356 964 af varemærket »ZIMBUS« for varer i klasse 5

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen for så vidt angår en del af de anfægtede varer

Appelkammerets afgørelse: Delvist afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Appelkammeret begik fejl i dets afgørelse om, at der var risiko for forveksling mellem det ældre varemærke og det ansøgte varemærke, i strid med de generelle principper i varemærkeretten og navnlig artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94

Sag anlagt den 29. juli 2008 — Deutsche BKK mod KHIM (Deutsche BKK)

(Sag T-289/08)

(2008/C 247/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche BKK (Wolfsburg, Tyskland) (ved Rechtsanwälte H.-P. Schrammek, C. Drzymalla og S. Risthaus)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 29. maj 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 318/2008-4), forkyndt den 2. juni 2008, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Deutsche BKK« for tjenesteydelser i klasse 36, 41 og 44 (ansøgning nr. 4 724 894).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 73 i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾, da appelkammeret har afvist bilag uden mulighed for forudgående stillingtagen.
- Tilsidesættelse af artikel 74, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94, da appelkammeret ikke på retmæssig måde *ex officio* har prøvet de faktiske omstændigheder.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94, da appelkammeret har fundet, at varemærket »Deutsche BKK« ikke kunne registreres på grund af absolutte registreringshindringer.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94, da appelkammeret har fundet, at varemærket ikke har fået særpræg som følge af brug.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 23. juli 2008 — CPS Color Group mod KHIM — Fema Farben und Putze (TEMACOLOR)

(Sag T-295/08)

(2008/C 247/37)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: CPS Color Group Oy (Vantaa, Finland) (ved lawyer P. Hagman)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fema Farben und Putze GmbH (Ettlingen, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. maj 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 808/2007-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Fema Farben und Putze GmbH tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: CPS Color Group Oy

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »TEMACOLOR« for varer i klasse 2

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Fema Farben und Putze GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den tyske varemærkere registrering nr. 2 104 061 af ordmærket »FEMA-Color« for varer i klasse 2; international varemærkere registrering nr. 691 406 af ordmærket »FEMA-Color« for varer i klasse 2

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen i dens helhed

Appellkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Appellkammeret har gjort sig skyldig i urigtig retsanvendelse i strid med artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94 ved at fastslå, at de omtvistede varemærker har en sådan lighed, at de kan forveksles.

Sag anlagt den 28. juli 2008 — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung mod Kommissionen

(Sag T-296/08)

(2008/C 247/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV (Berlin, Tyskland) (ved Rechtsanwalt U. Claus)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens beslutning af 23. maj 2008 vedrørende den afsluttende betaling inden for rammerne af projektet »Integrationsindikatorer og Generationsskifte« på grundlag af finansieringsaftale JLS/2004/INT1/077, for så vidt som sagsøgerens anmodning om en afsluttende betaling, der overstiger det bevilligede beløb med 59 592,77 EUR, ikke imødekommes.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren og Kommissionen indgik i maj 2005 en kontrakt om støtte til et projekt inden for rammerne af INTI-programmet. Kommissionen bevilligede ved brev af 21. maj 2008 sagsøgeren en lavere afsluttende betaling, end sagsøgeren havde anmodet om. Sagsøgeren anfægter ved dette søgsmål tilbagevisningen af sagsøgerens anmodning om en betaling, der overstiger det godkendte beløb.

Sagsøgeren gør til støtte for søgsmålet gældende, at Kommissionens opfattelse, hvorefter en ændring af projektdeltagerne efter indgåelsen af finansieringsaftalen kun er mulig, hvis der indgås en passende ændringsaftale, ikke er korrekt, da der ikke kan udledes en bestemmelse herom af finansieringsaftalen. Kommissionen har endvidere afvist at anerkende udgifterne med begrundelser, som ikke er i overensstemmelse med finansieringsaftalen og den hidtidige myndighedspraksis.

Sag anlagt den 29. juli 2008 — Mepos Electronics mod KHIM (MEPOS)

(Sag T-297/08)

(2008/C 247/39)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Mepos Electronics Ltd (Kaohsiung, Taiwan) (ved lawyer M. Wirtz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 28. maj 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 437/2008-2 annulleres.
- Begæringen om restitutio in integrum tages til følge.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: MEPOS

Undersøgerens afgørelse: Afvisning af ansøgerens varemærke

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 36, artikel 77a indsat ved Rådets forordning nr. 422/2004 af 19.2.2004, EFT L 70, s. 1 og artikel 79 i Rådets forordning nr. 40/94 såvel som af artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention samt

artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, idet appelkammeret ved at fastslå, at undersøgeren fulgte en lovlig procedure i ansøgningsprocessen, begik en fejl; tilsidesættelse af artikel 78 i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret begik en fejl ved ikke — på grund af manglende overholdelse af tidsfristen for at indgive klage — at tage begæringen om restitutio in integrum til følge.

Sag anlagt den 31. juli 2008 — Aldi mod KHIM — Catalana de Telecomunicacions Societat Operadora de Xarxes (ALDI)

(Sag T-298/08)

(2008/C 247/40)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved Rechtsanwälte N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks og C. Fürsen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Catalana de Telecomunicacions Societat Operadora de Xarxes, SA (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. maj 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1301/2007-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Aldi GmbH & Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: ordmærket »ALDI« for varer og tjenesteydelser i klasse 35, 38 og 39 (ansøgning nr. 3 360 914)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Catalana de Telecomunicacions Societat Operadora de Xarxes, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: det spanske ordmærke »ALPI« for tjenesteydelser i klasse 38 (varemærke nr. 2 262 920), det spanske ordmærke »ALPI« for tjenesteydelser i klasse 39 (varemærke nr. 2 262 921) og det internationale ordmærke »ALPI« for tjenesteydelser i klasse 37, 38, 39 og 42 (varemærke nr. 789 344), idet indsigelsen er rettet mod en registrering for tjenesteydelser i klasse 38.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling af de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-waremærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 1. august 2008 — Hoo Hing mod KHIM — Tresplain Investments (Golden Elephant Brand)

(Sag T-300/08)

(2008/C 247/41)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Hoo Hing Holdings Ltd (Romford, Det Forenede Kongerige) (ved barrister M. Edenborough)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tresplain Investments Ltd (Hong Kong, Kina)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. maj 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 889/2007-1 annulleres, for så vidt angår afgørelsen om, at artikel 51, stk. 1, litra a), i Rådets forordning nr. 40/94 som indsigelsesgrund ikke var egnet til påkendelse.
- Subsidiært ændres afgørelsen truffet den 7. maj 2008 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 889/2007-1, således at artikel 51, stk. 1, litra a), i Rådets forordning nr. 40/94 som indsigelsesgrund anses for egnet til påkendelse og gives medhold.
- Afgørelsen truffet den 7. maj 2008 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 889/2007-1 ændres, således at artikel 51, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 som indsigelsesgrund anses for egnet til påkendelse og gives medhold.
- Under forudsætning af at afgørelsen truffet den 7. maj 2008 af Første Appelkammer i sag R 889/2007-1 ændres som anmodet, ændres samme afgørelse endvidere således, at EF-waremærkenummer 241 810 erklæres ugyldigt af en eller begge af disse yderligere grunde som relevant efter omstændighederne.
- Harmoniseringskontoret eller den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært tilpligtes Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen for appelkammeret at betale omkostningerne in solidum.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-waremærke, der begæres erklæret ugyldigt: figurmærket »Golden Elephant Brand« for varer i klasse 30 — EF-waremærkeregistring nr. 241 810

Indehaver af EF-waremærket: den anden part i sagen for appelkammeret

Indgiveren af begæringen om, at EF-waremærket erklæres ugyldigt: sagsøgeren

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: det ikke registrerede figurmærke »GOLDEN ELEPHANT«, som havde været brugt i Det Forenede Kongerige

Annulationsafdelingens afgørelse: afslag på ansøgningen om ugyldighedserklæring

Appelkammerets afgørelse: annulation af afgørelsen truffet af Annulationsafdelingen

Søgsmålsgrunde: Appelkammeret begik en fejl, da det fastslog, at påstanden baseret på artikel 51, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 ikke var egnet til påkendelse, samt da det undlod at fastslå, at indsigelsen mod registrering baseret på artikel 51, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 var egnet til påkendelse og skulle gives medhold.

Sag anlagt den 6. august 2008 — Laura Ashley mod KHIM — Tiziana Bucci (LAURA ASHLEY)

(Sag T-301/08)

(2008/C 247/42)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Laura Ashley Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor J. Guise)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tiziana Bucci (Viareggio, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 28. maj 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1237/2007-1 annulleres og der gives afslag på indsigelsen.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Laura Ashley

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »LAURA ASHLEY« for forskellige varer i klasse 3, 18, 24 og 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Tiziana Buccì

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den internationale varemærkeregistrering nr. 311 675 af figurmærket »Ashley's« for varer i klasse 25, den italienske varemærkeregistrering nr. 517 151 af figurmærket »Ashleys's« for varer i klasse 3, 18, 24 og 25, den internationale varemærkeregistrering nr. 646 926 af figurmærket »Ashley's il primo Cashmere Italiano« for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen i dens helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret undlod at fastslå, om sagsøgeren anvendte det ansøgte EF-varemærke uden rimelig grund

Appel iværksat den 1. august 2008 af Kurt-Wolfgang Braun-Neumann til prøvelse af kendelse afsagt den 23. maj 2008 af Personaleretten i sag F-79/07, Braun-Neumann mod Parlamentet

(Sag T-306/08 P)

(2008/C 247/43)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kurt-Wolfgang Braun-Neumann (Lohr am Main, Tyskland) (ved Rechtsanwalt P. Ames)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellantens påstande

— Kendelse afsagt den 23. maj 2008 af EU-Personaleretten i sag F-79/07 annulleres.

— Sagen realitetsbehandles, og appellantens påstand tages til følge, således at Europa-Parlamentet tilpligtes med tilbagevirkende kraft fra den 1. august 2004 at betale appellant den resterende del af efterladte pensionen efter Gisela Mandt, i alt 1 670,84 EUR pr. måned plus renter beregnet efter Den Europæiske Centralbanks rentesats for den marginale udlånsfacilitet forhøjet med 3 %.

— Subsidiært hjemvises sagen til EU-Personaleretten til fornyet behandling.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er iværksat til prøvelse af kendelse afsagt den 23. maj 2008 af Personaleretten i sag F-79/07, Braun-Neumann mod Parlamentet, hvorved appellants søgsmål blev afvist.

Til støtte for appellen har appellant gjort gældende, at Personaleretten har fejlfortolket artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, idet den af Personaleretten anlagte fortolkning tilsidesætter almindelige fællesskabsretlige principper. Efter appellants opfattelse er det ukorrekt, at Retten har fortolket et brev som en akt, der indeholder et klagepunkt. Desuden kan retsikkerhedsprincippet kun overholdes, hvis en manglende klagevejledning anses for problematisk i forhold til fristens begyndelsestidspunkt, idet de retsundergivnes rettigheder ellers udhules. Endelig skal den af Retten anlagte fortolkning anses for uforholdsmæssig for så vidt angår følgevirkningerne heraf for appellant.

Sag anlagt den 8. august 2008 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte mod KHIM (executive edition)

(Sag T-310/08)

(2008/C 247/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Tyskland) (ved Rechtsanwalt S. Biagosch)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 5. juni 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 845/2007-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »executive edition« for varer i klasse 7, 9 og 11 (ansøgning nr. 4 908 182).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, idet det ansøgte varemærke har det fornødne minimum af særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 15. august 2008 — Melli Bank mod Rådet

(Sag T-332/08)

(2008/C 247/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Melli Bank plc (London, Det Forenede Kongerige) (ved R. Gordon QC, barrister M. Hoskins og solicitor T. Din)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Stk. 4 i afsnit B i bilaget til Rådets afgørelse 2008/475/EF om restriktive foranstaltninger over for Iran kendes ugyldig, for så vidt som det vedrører sagsøgeren.
- Dersom Domstolen finder, at forordningens artikel 7, stk. 2, litra d), er bindende, fastslås det, at artikel 7, stk. 2, litra d), i Rådets forordning nr. 423/2007/EF om restriktive foranstaltninger over for Iran ikke finder anvendelse.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den foreliggende sag har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Rådets afgørelse 2008/475/EF af 23. juni 2008 ⁽¹⁾ om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran ⁽²⁾, for så vidt som sagsøgerens navn er opført på listen over fysiske og juridiske personer, enheder og organer, hvis midler og økonomiske ressourcer er indefrosne i henhold til denne bestemmelse. Sagsøgeren har anfægtet den samme afgørelse i sag T-246/08, Melli Bank mod Rådet ⁽³⁾.

Sagsøgeren gør til støtte for de nedlagte påstande i denne sag gældende, at Rådet har tilsidesat sin begrundelsespligt, idet det ikke har angivet nogen enkeltstående eller specifikke årsager til, at sagsøgerens navn er opført på listen. Sagsøgeren gør gældende, at sagsøgerens navn er blevet opført på listen, ikke fordi sagsøgeren selv har været involveret i at yde støtte til Irans nukleare aktiviteter, men alene fordi sagsøgeren er datterselskab til et moderselskab, som menes at have været involveret i sådanne aktiviteter.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at dersom artikel 7, stk. 2, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 skal fortolkes således, at den indeholder en forpligtelse for Rådet til på listen at opføre ethvert datterselskab, som ejes eller kontrolleres af et moderselskab, som selv er opført på listen over fysiske og juridiske personer, enheder og organer, hvis midler og økonomiske ressourcer er indefrosne, må denne bestemmelse kendes for uanvendelig, idet den er i strid med proportionalitetsprincippet.

Efter sagsøgerens opfattelse er en obligatorisk opførelse af datterselskabets navn på listen unødvendig og uberettiget med henblik på at virkeliggøre forordningens mål, eftersom en opførelse af moderselskabets navn er til hinder for, at et datterselskab, som er etableret i Den Europæiske Union, modtager instrukser fra sit moderselskab, som direkte eller indirekte vil udgøre en omgåelse af virkningen af, at moderselskabet er opført på listen.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at artikel 7, stk. 2, litra d), i Rådets forordning skal fortolkes således, at Rådet tildeles et skøn med hensyn til, om et datterselskab, hvis moderselskab er opført på listen, skal opføres på listen, og ikke således, at Rådet har pligt til at opføre datterselskabet på listen.

⁽¹⁾ EUT L 163, s. 29.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 af 19.4.2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 103, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 197, s. 34.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008 — Hôtel Cipriani mod Kommissionen

(Sag T-254/00 R)

(2008/C 247/46)

Processprog: italiensk

Præsidenten for Retten i Første Instans har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. juli 2008 — Cornwell mod Kommissionen

(Sag T-102/04) ⁽¹⁾

(2008/C 247/47)

Processprog: fransk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. juni 2008
— Expasa mod KHIM — Gallardo Blanco (H)****(Sag T-172/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 247/48)

Processprog: spansk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 12.8.2006.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2008
— SIMSA mod Kommissionen****(Sag T-480/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 247/49)

Processprog: italiensk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 64 af 8.3.2008.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 24. juli 2008 — Sevenier mod Kommissionen

(Sag F-62/08)

(2008/C 247/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Roberto Sevenier (Paris, Frankrig) (ved avocat E. Boigelot)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Kommissionens afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om dels tilbagekaldelse af hans tilbud om fratrædelse af sin stilling, dels forelæggelse for lægeudvalget og følgelig hans ansøgning om genansættelse ved Kommissionen med genoprettelse af hans karriere fra datoen for ovennævnte tilbud.

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 24. september 2007 annulleres, for så vidt som den indebærer et afslag på sagsøgerens ansøgning om dels tilbagekaldelse af dennes tilbud om fratrædelse af sin stilling af 19. oktober 1983, dels forelæggelse for lægeudvalget.
- Sagsøgeren genansættes ved Kommissionen, og hans karriere genoprettes med virkning fra 19. oktober 1983.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 18. juli 2008 — Christoph m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-63/08)

(2008/C 247/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Eugen Christoph (Liggiano, Italien) m.fl. (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelserne, hvorved sagsøgernes ansættelsesvilkår fastsættes for så vidt som varigheden af deres ansættelseskontrakter eller forlængelserne heraf er begrænset til et bestemt tidspunkt.

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelser vedrørende sagsøgernes ansættelsesvilkår i deres egenskab af øvrige ansatte som omhandlet i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte annulleres, og mere præcist i det omfang varigheden af deres ansættelseskontrakter derved begrænses.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 29. juli 2008 — Nijs mod Revisionsretten

(Sag F-64/08)

(2008/C 247/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved avocats F. Rollinger og A. Hertzog)

Sagsøgt: Den Europæiske Revisionsret

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Revisionsrettens afgørelse om udpegning af sagsøgerens bedømmer og af kontrolbedømmer og en påstand om erstatning for den skade, han har lidt som følge af denne afgørelse.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen fra generaldirektøren for Revisionsretten om udpegelse af chefen for oversættelsesafdelingen som bedømmer og sig selv som kontrolbedømmer, annulleres.
- Revisionsretten tilpligtes at betale en erstatning på 25 000 EUR for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt.
- Revisionsretten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 25. juli 2008 — De Smedt m.fl. mod Parlamentet**(Sag F-66/08)**

(2008/C 247/53)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøgere: Emile De Smedt (Bruxelles, Belgien) m.fl. (ved *avocats* S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annul创新 af ansættelsesmyndighedens individuelle afgørelser om ikke at tildele sagsøgerne de tillæg for turnustjeneste, der er fastsat i vedtægtens artikel 56a i overensstemmelse med Rådets forordning nr. 1873/2006 af 11. december 2006, om ændring af forordning nr. 300/76 om fastsættelse af de berettigede kategorier og af betingelserne for ydelse af tillæg samt satserne herfor, til tjenestemænd, som skal udføre deres arbejde i skifteholdstjeneste, og de tillæg, der er fastsat i vedtægtens artikel 56b i overensstemmelse med Rådets forordning nr. 1945/2006 af 11. december 2006 om ændring af forordning nr. 495/77 om fastlæggelse af de kategorier af tjenestemænd, der kan modtage tillæg for regelmæssigt at måtte stå til rådighed uden for arbejdstiden, betingelserne for tillæggets ydelse samt satserne herfor.

Sagsøgernes påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens individuelle afgørelser om ikke at tildele sagsøgerne tillæg for skifteholds- eller turnustjeneste, som fastsat i vedtægtens artikel 56a, i overensstemmelse med Rådets forordning nr. 1873/2006 af 11. december 2006, om ændring af forordning nr. 300/76 om fastsættelse af de berettigede kategorier og af betingelserne for ydelse af tillæg samt satserne herfor, til tjenestemænd, som skal udføre deres arbejde i skifteholdstjeneste.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens individuelle afgørelser om ikke at tildele sagsøgerne tillæg, som fastsat i vedtægtens artikel 56b i overensstemmelse med Rådets forordning nr. 1945/2006 af 11. december 2006 om ændring af forordning nr. 495/77 om fastlæggelse af de kategorier af tjenestemænd, der kan modtage tillæg for regelmæssigt at måtte stå til rådighed uden for arbejdstiden, betingelserne for tillæggets ydelse samt satserne herfor.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 6. august 2008 — Ziliene mod Parlamentet**(Sag F-70/08)**

(2008/C 247/54)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Veronika Ziliene (Luxembourg, Luxembourg) (ved *avocats* S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Dels en påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 17. juli 2007 om ikke at yde sagsøgeren dagpenge som omhandlet i artikel 10 i bilag VII til vedtægten, dels en påstand om, at Parlamentet tilpligtes at udbetale dagpenge fra hendes tiltrædelse af tjenesten som tjenestemand med tillæg af renter samt en euro i erstatning for den ikke-økonomiske skade, hun har lidt.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 17. juli 2007 om ikke at tildele sagsøgeren dagpenge som omhandlet i artikel 10 i bilag VII til vedtægten.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale Veronika Ziliene dagpenge fra det tidspunkt, hvor hun tiltrådte tjenesten som tjenestemand, med tillæg af renter beregnet efter den sats, som er fastsat af Den Europæiske Centralbank for de vigtigste refinansieringstransaktioner i den pågældende periode, plus tre procentpoint, indtil fuld betaling sker.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren en symbolsk erstatning på én euro for den ikke-økonomiske skade, hun har lidt.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

Institutionerne har besluttet, at der ikke længere skal henvises til den seneste ændring af en given retsakt.

Medmindre andet er angivet, forstås en henvisning til en retsakt i de tekster, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, derfor som en henvisning til retsaktens i dens gældende udgave.